

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

หยุดชดเชย

วันที่ ๒๒ วันวิสาขบูชา แล้ว ๒๓ อะไรอีก หยุดชดเชยเหอ อันนี้มันกระเทือนหัวใจ เราอยู่เรื่อย ๆ ไม่ทราบเป็นยังไง เอารัดเอาเปรียบประชาชนมากไป วงราชการทำงานเราคิด ดูซิ เฉพาะวันเสาร์ วันอาทิตย์ เดือนหนึ่งก็วัน แล้ววันนั้นวันนี้ ๆ บวกเข้าไป แล้วชดเชยมัน มายังไงอีก นี่นะที่มันมากกระเทือนกระเทือนชดเชยนี่นะ มันแฝงขึ้นมาด้วยความลึมเนื้อลึม ตัว หากว่าจำเป็นจริง ๆ ที่จะต้องชดเชยมันก็หากมี แต่อันนี้ชดเชย ๆ ฟังดูเหตุดูผลแล้ว เอา ธรรมนะจับไม่ใช่คิดเฉย ๆ คิดด้วยธรรม ๆ จับไปเรื่อย ๆ ชดเชยเป็นวันเอารัดเอาเปรียบ ประชาชนมากไป วันเสาร์ วันอาทิตย์ เป็นธรรมดาตามดั้งเดิม แล้ววันนั้นวันนี้วันวงราชการ เราไม่ว่าอันนี้ แต่อัดชดเชยนี้ชิมันมากกระเทือนอยู่เรื่อย มันเป็นยังไงอัดชดเชย ๆ

เช่นอย่างวันวิสาขบูชา เป็นวันหยุดราชการก็สะดวกสบายแล้ว ถ้าตรงกับเสาร์ อาทิตย์ก็ให้อยู่ด้วยกันชี้แยกไปหาอะไร ไปชดเชยอะไร อ้าวจริง ๆ ฟังว่าชดเชยมัน กระเทือนจิตมาตลอด วันนี้อยู่พูดเสียบ้าง เราไม่ได้หาเรื่องนี่นะ คือพิจารณาเป็นธรรมต่อ โลกต่อสงสารจริง ๆ ธรรมไม่ใช่เอารัดเอาเปรียบใคร มาชดเชย ๆ กระเทือนตลอดมันเป็น ยังไงนา วันเสาร์ วันอาทิตย์ก็เป็นวันหยุดให้ราชการแล้ว วันวิสาขบูชาก็รวมอยู่ในวันหยุด อยู่แล้ว ยังไปชดเชยชดเชยอะไรอีก หาเหตุผลไม่ได้ นอกจากความลึมตัวเกินไปวง ราชการ จุดนี้ลึมตัวว่างั้นเลย เอารัดเอาเปรียบประชาชนมากไป

เราพิจารณาเรียบร้อยแล้ว พิจารณามานานแล้วไม่เคยพูด วันนี้มาสัมผัสเลยออก บ้าง ทบทวนพิจารณาवलลพคุณหารจริง ๆ ไม่ใช่หาเรื่องใส่ นะ มายังไงวันชดเชย แต่ก่อนก็ ไม่เคยมี ครั้นต่อมามีชดเชย ๆ ลึมเนื้อลึมตัวมากไปวงราชการ เราแยกดูซิวันทำงานของวง ราชการมีกี่วัน วันหยุดนั้นหยุดนี้ เสาร์ อาทิตย์ นี่เดือนหนึ่งมีกี่วัน ๘ วัน ดูซิเดือนหนึ่งกิน ไป ๘ วันแล้ว วงราชการหยุดงาน ๆ ประชาชนเขาตื่นถึงปากก็ดัยังไม่พออยู่พอกิน ที่นี้เรา เดือนหนึ่งหยุดไปแล้ว ๘ วัน แล้ววันราชการก็หยุดวันนั้นวันนี้ไปอีก ๆ แล้วยังมาชดเชยเข้า อีก มันมากกระเทือนใจตรงนี้แหละเรา อย่างอื่นไม่ค่อยเท่าไรนัก เอารัดเอาเปรียบประชาชน มากไป

เขาไปติดต่องานนี้เสียการเสียงาน เช่นอย่างธนาคารอย่างนี้นะ เขาวิ่งเข้าไปธนาคาร เอา ธนาคารหยุด ๆ ธนาคารก็หยุดชดเชยด้วยไม่ใช่เหอ อย่างนี้ละที่สำคัญธนาคารกับ ประชาชน สำคัญมากนะ หยุดด้วยเหอ แล้วหยุดวันนั้นหยุดวันอื่น ประชาชนวิ่งเข้าไปหา เสียการเสียเวลาของเขาไป เรามาคิดหมดเรื่องเหล่านี้ ควรจะให้พอดิบพอดิบบ้างวงราชการ

เรา เมืองไทยเป็นเมืองชาวพุทธควรจะพิจารณาตามเหตุตามผล มันลืมหืมตัวมากไปแล้ว วัน
ทำราชการกับวันหยุดต่างๆ ในปีหนึ่ง ๓๖๕ วัน เอา แยกไปซิ วันราชการทำงานก็วัน แล้ว
วันหยุดราชการก็วัน นับวันชดเชยเข้าไปด้วยมันก็วัน มันน่าคิดใหม่ละ

ประชาชนเขาแทบเป็นแทบตายหาอยู่หากิน เรามีแต่หยุดเอาๆ ด้วยความลืมหืมตัว บ้า
อำนาจลึกลับๆ นะ ลืมหืมตัว แล้วเงินเดือนก็ขึ้นเรื่อยๆนะ เงินเดือนไม่เห็นตัด มีแต่ขึ้นเรื่อย
เงินเดือนๆ ให้อหยุดหยุดเรื่อยๆ เงินเดือนขึ้นเรื่อย มันก็เข้ากันไม่ได้ซิใช้ใหม่ละ วันชดเชย
หยุดก็เงินเดือนตัดออกบ้างอย่างนั้น นี่ยังขอคืบหน้าไปอีก เอ้า ใครจะฟังก็ฟัง เพราะออก
ด้วยการพิจารณาแล้ว ไม่ได้ออกสุมสี้สุมทำ หรือว่าหลวงตานี้เป็นอาจารย์คน ไม่นะ อย่าง
นั้นไม่มี เอาธรรมจับๆ ไม่ว่าเขาว่าเราธรรมเป็นจุดศูนย์กลาง ให้ต่างคนต่างก้าวเข้าหา
ธรรมๆ จะเป็นความถูกต้องดีงาม

นี่ก็เคยพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้ว มันเป็นเรื่องรุนแรงอยู่นะ ธรรมกับอันนั้นมัน
เจอกัน เจอเราคนเดียวนี้ ได้เอามาพูดอยู่เสมอ มาเจอกับเราอย่างไม่คาดไม่ฝัน มาโดนเรา
นี่ ได้เคยพูดให้บรรดาประชาชนทั้งหลายฟังอยู่เสมอเมื่อมาสัมผัส ดังที่เวลานี้กำลังสัมผัส
อยู่นั้นละ กุฎิเราเป็นกระต๊อบๆ แต่ก่อน เหมือนกุฎิทั้งหลายเป็นกระต๊อบๆ ทำข้อวัตร
ปฏิบัติที่ดีไม่ดีพระไม่ทันเรานะ มันคล่องแคล่วตลอด ทำข้อวัตรปฏิบัติพระเถรทันเรา
เมื่อไร

พอดีวันนั้นเผอิญจะเป็นเขียนหนังสือหรืออะไรไม่รู้ละ อยู่กระต๊อบนั้นละ นาฬิกา
วางไว้ข้างๆ คือธรรมดา ๔ โมงเย็นปิดกวาด ประกาศให้ทราบทั่วกันหมดในวัด ถือเป็นข้อ
ตายตัว ถ้าไม่สั่งเปลี่ยนแปลงอย่างใดแล้วต้องปฏิบัติตามนั้นแบบตายตัวเลย เป็นข้อตกลง
ตายตัวภายในวัด บ่าย ๔ โมงปิดกวาด วันนั้นเขียนหนังสือหรือทำอะไรน้ำ มองดูนาฬิกา
มันดูผิดละซิ ก็ข้อวัตรปฏิบัติเรากับพระเถรทำเสมอกันนี่ มองไปดูนาฬิกา อ้าว แล้วกันนี่
มันตั้ง ๔ โมง ๒๐ นาทีแล้ว พอว่าอย่างนั้นก็ปั๊บปั๊บวางมือไปคว้าไม้ตาด ปิดกวาดออกมา
จากบริเวณของตัวเอง กระต๊อบนั้นละ ปิดกวาดออกมาถึงหน้าศาลา มองไม่เห็นพระสัก
องค์เลย

ตามธรรมดาเราออกมาหน้าศาลา พระต่างองค์ต่างปิดกวาดรวมกันมานี้แล้ว วันนั้น
ไม่เห็นพระสักองค์เดียวเลย เณรก็เณรจรวดเรานี้ละ ทิดจรวดมันเป็นเณรอยู่แต่ก่อน เราไม่
ลืมนะ คือมันอย่างรุนแรงเข้าใจใหม่ละ คือเราเรื่องความผิดความพลาด พระทำผิดเอามาก
ถึงเวลาแล้วไม่ปิดกวาด นี่เรียกว่าผิดมาก นั้นจะจี้กันนะไม่ใช่เล่นๆ เพราะฉะนั้นถึงออก
อย่างรุนแรงซิ อย่างไรก็ตามพระนี่จะต้องเป็นไฟไปเลยละวันนั้น ตอนค่ำจะเอากันนะ พอออกมา
ก็เรียกเณร พระวัดนี้มันตายกันหมดแล้วหรือ ใครจะไปกุสลาใคร ถึงเวล่ำเวลาปิดกวาด

แล้ว ยังไม่เห็นพระณเรศองค์เดียว มันเป็นอย่างไง เรื่องเหล่านี้เข้าใจกันทั้งวัดแล้ว มันเป็นเพราะเหตุใด

ณเรศแค้นรำคาญ คือแค้นเห็นเราปิดกวาดร้ายบ้อออกมาคนเดียว ณเรศนี้คงรำคาญเรารู้เวลาอยู่แต่เราเข้าใจผิดต่างหาก ณเรศก็เลยเอาไม้กวาดออกไปข้างหน้าไปปิดกวาด เราเห็นณเรศก็ไล่เบียดณเรศ ณเรศ พระวัดนี้มันตายกันหมดแล้วหรือ ใครจะกุดลาใคร ถึงเวลาแล้วไม่เห็นปิดกวาดมันเป็นยังไง เป็นเพราะเหตุใด ณเรศก็เลยตอบ มันฟังได้บ้าย ๓ โมง ๒๐ นาที หือ เอ้าว่าอีก เวลานี้มันฟังบ้าย ๓ โมง ๒๐ นาที อย่างนั้นหรือ ให้พระหยุดทั้งวัดเลยอย่ามากวาด เดี่ยวเป็นบ้ากันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้าเราคนเดียว เดินก็ก๊ ก๊ กลับเลยนะเห็นไหม นั่นละธรรม เข้าใจไหม ไม่ได้เข้าใครออกใคร เราผิดก็บอกว่าผิด บอกให้เลิกกันทั้งวัด เดี่ยวจะมาเป็นบ้ากันทั้งวัดมาปิดกวาดจากบ้าคนเดียวนี่เป็นเหตุ เดินก็ก๊ ก๊ กลับเลย

ณเรศคงจะอดหัวเราะไม่ได้ คงไปเล่าให้พระฟัง เพราะมันขึ้นอย่างปิ้งๆ เลยเชียว พอว่าทางนั้นถูกบั้งลงทันทีเลย นั่น จึงบอกให้หยุด ไม่หยุดจะเป็นบ้ากันทั้งวัด เราเป็นบ้าพอแล้วคนเดียว นี่พูดถึงเรื่องธรรม เป็นอย่างนั้นละธรรมไม่มีอย่างอื่น ต้องหมุนเข้าธรรมล้วนๆ พอว่าธรรมนี้หมอบทันทีเลย เราผิด พระณเรศทั้งวัดท่านถูกต้อง เราผิดคนเดียว จึงบอกให้หยุด ไม่งั้นจะเป็นบ้ากันทั้งวัดจะมาปิดกวาด เราจะไปแก้บ้าเรา เราบอกเราจะไปแก้บ้าเรา เดินก็ก๊ ก๊ กลับกุกุ อย่างนี้เป็นต้นนะ คือข้อตกลงยังไงต้องเป็นอย่างนั้นเคลื่อนไม่ได้สำหรับวัดนี้ปฏิบัติอย่างนั้นมาตลอด ได้สั่งอะไรได้ตกลงยังไงแล้วต้องเป็นอย่างนั้น เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ นอกจากเหตุผลอะไรมีเข้ามาลบกันถึงจะได้ เราเองก็เหมือนกัน ถ้าลงได้ตั้งก็กลงไปแล้วนี้เรากลับเราไม่ได้ ต้องเหตุผลเหนือกว่าถึงจะลบกันได้ ต้องให้เป็นไปตามนั้นเลย

เรื่องวันหยุดราชการเราอดคิดไม่ได้ก็พูดออกมา รู้สึกว่าเอารัดเอาเปรียบประชาชนมากเกินไป ในวงราชการเราวันหยุดราชการมากต่อมากแล้ว ประชาชนวิ่งเข้าไปหาวงราชการเสียเวลาเปล่าๆ กลับมาๆ อย่างนี้มีมากนะ เฉพาะอย่างยิ่งธนาคารวิ่งไปแล้ววันนี้หยุดๆ แล้วหยุดชดเชย วันเสาร์ อาทิตย์ก็ทราบแล้วว่าเป็นวันหยุด ยังมีชดชงชดเชยเข้าไปอีก มันหยุดหาอะไรนักหนา เราก็ถามหาเหตุผลผลละซิ ไม่เห็นมีอะไรจำเป็น อย่างนี้เรียกว่าเอารัดเอาเปรียบเขา ไม่เหมาะสม ว่างั้นเลย อ้างเหตุผลอะไรก็อ้างมาซิ เราพิจารณาเรียบร้อยแล้วถึงพูดออกมา เอาเหตุผลอะไรมาลบ ที่หยุดมาประจำๆ ตั้งแต่โบร่ำโบราณมานี้ก็ตายตัว ยอมรับตามนั้นๆ อันนี้แฝงขึ้นมาใหม่ แสดงว่าเป็นบ้าอำนาจ อยากหยุดเมื่อไรก็หยุดได้ บอกว่าเป็นบ้าอำนาจก็ไม่ผิด

เรื่องธรรมต้องเป็นธรรมอย่างนั้นเสมอ จะเข้าใครออกใครไม่ได้เลย จึงเรียกว่าธรรม โลกยอมรับกันเพราะความเป็นธรรม ไม่เอนไม่เอียง ตรงไปตรงมา แน่ว อย่างที่เรา

ยกตัวอย่างนี้ละ จะฟาดพระเณรทั้งวัด ดีไม่ดีจะไล่หนีจากวัดหมุดนุ่นของเล่นเมื่อไร ข้อตกลงเป็นตกลงเรียบร้อยแล้ว มาเปลี่ยนแปลงลบล้างกันทำไม จะเอากันตอนค้ำนั้นละ จะขัดกัน พอดีเราขัดเราเสียก่อน เณรออกหมัดเดียวเท่านั้นละ หมัดที่สอง หือ ว่าไง เณรก็ว่าอีก หือ อย่างนั้นหรือ เอาทันทีเลย พลิกปั๊บบัดเดียวนั่นเลย นั่นเรียกว่าธรรม เราผิด จะให้พระเป็นบ้ำกันทั้งวัดกับเราคนเดียวเป็นบ้านี้ใช้ไม่ได้นะ จึงบอกให้พระหยุด เดี่ยวจะมาปิดกวาดเป็นบ้ำกันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้ำเรา ก๊ก ๆ กลับเลย ไม่ทราบว่ายายหรือยังบ้ำ มีแต่บอกว่าไปแก้บ้ำ มันหายหรือยังก็ไม่รู้ หรือยังเป็นบ้ำอยู่อีกก็ไมรู้นะ พูดถึงเรื่องธรรม ลงกันทันทีเลย

วิทยุเราเวลานี้ออกทั่วประเทศแล้ว รูสึกว่าจะจะเป็นธรรมะหลวงตาองค์เดียวนี้ เทศน์สอนประชาชนมาเป็นเวลา ๗ ปี นำชาติเป็นเวลา ๗ ปี จากนั้นกระจายละที่นี้ นี่ผิดใหม่ละ คิดไว้แล้ว ไม่มีใครคิดนะเราคิดไว้เรียบร้อย ถูกต้องตามนั้นเลย พอประกาศว่าเราจะเป็นผู้นำรื้อชาติไทยของเราที่กำลังจะจมอยู่นี้ขึ้น จากนั้นก็เอาเลย พอประกาศว่าจะช่วยอย่างนี้ โลกทั่วประเทศไทยเราจะทราบทั่วกันทันทีเลยที่ท่านจะช่วยบ้านช่วยเมือง เกี่ยวกับด้านวัตถุ ต้องหมายถึงวัตถุเงินทองข้าวของจะหนุนเข้ามา หาเข้ามาจนเจือ ที่ตรงไหนบกพร่องหนุนขึ้น ๆ แต่ธรรมะเขาจะไม่คิด สำหรับเราคิดพร้อมกันเรียบร้อยแล้ว โอกาสนี้เป็นโอกาสที่ธรรมะจะได้ออกกระจายสู่หัวใจประชาชน เพราะเป็นโอกาสที่เหมาะสมมากแล้ว สมดุลกันแล้ว

พอออกก็เทศน์ว่าการไปพร้อม ๆ กับด้านวัตถุ วัตถุก็มาธรรมะก็เข้าไป ๆ อัดเทปเรื่อยไป ผู้ฟังสด ๆ ร้อน ๆ ก็ฟังไป ผู้อัดเทปอัดไปกระจายออกไปจนกระทั่งปานนี้มัน ๗ ปี ธรรมะประเภทนี้ออก ออกเลยกระจายทั่วโลก ไม่ใช่เพียงกระจายทั่วเมืองไทยนะ ออกทั่วโลกเลย ทางอินเทอร์เน็ตที่ไหนไม่รู้ละออกหมด ธรรมะที่เราออกแสดง คราวนี้ธรรมะจะได้ออกสู่หัวใจประชาชน ก็ถูกต้องอย่างนั้น นี่ธรรมะไม่หยุดนะ ส่วนวัตถุนั้นก็เรียกว่าหยุดไปช่วยประปรายไปเล็กน้อย ๆ เช่นทองคำน้ำไหลซึม ก็ค่อยเป็นไป ๆ และที่นำมาช่วยเหลือเหล่านี้ก็เป็นไป แต่ไม่ค่อยออกหน้าออกตาเหมือนแต่ก่อนที่ประกาศตนเป็นผู้นำ เวลานี้ดอันนั้นแล้ว แต่ธรรมะนี้ออกตลอดจนกระทั่งทุกวันนี้ไม่มีงด กระจายออกไปเรื่อย ๆ

ธรรมะเข้าสู่ใจไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ เป็นไฟอยู่ก็ตามเถอะนะ ถ้าลงน้ำสาตลงไปแล้วไฟนี้ต้องดับ ไฟจะดับด้วยน้ำ เรื่องกิเลสจะดับด้วยธรรม ธรรมเป็นเครื่องดับกิเลส มันจะขึ้นแค่ไหนก็ขึ้นเถอะนะ ถ้าลงธรรมะได้ดีเข้าไปแล้วฟังทั้งนั้นละ นอกจากให้กิเลสตีธรรม ธรรมหมอบตลอดเวลา ธรรมขึ้นไม่ได้ กิเลสก็เผาโลกละชิ ร้อนเป็นฟินเป็นไฟมีแต่กิเลสเผาโลก ไม่มีธรรมเป็นน้ำดับไฟเข้าไปดับกันบ้างเลย หาคความสุขไม่ได้

ฟังซิทั่วโลกมีจุดไหนตอนใดที่สั่งสมอรรถสั่งสมธรรม ประกาศกังวานออกมาให้โลกทั้งหลายได้ยิน เป็นการเฉลี่ยเผื่อแผ่ทำบุญให้ทานแก่ผู้ที่ยากจนทั้งหลาย หรือสงเคราะห์สงหา ประเทศใหญ่ๆ เมืองใหญ่ๆ มีสมบัติเงินทองข้าวของมาก คนจนมีมากขนาดไหนมากกว่าคนมี แล้วเรามีมากน้อยเพียงไร เอา ประเทศใหญ่ๆ ต่างประชุมกัน จะสงเคราะห์พวกคนทุกข์คนจนทั้งหลาย ใครมีเท่าไร เอ้า เรี่ยโรออกมา ให้กระจายออกไปช่วยชาติบ้านเมือง ซึ่งเป็นสัตว์โลกเกิดแก่เจ็บตายด้วยกันให้พอบรรเทาทุกข์บ้าง อย่างนี้ไม่เห็นปรากฏมีที่ไหน มีแต่ก๊นกินเรื่อย กินด้วยแบบนั้นแบบนี้ๆ อำนาจป่าเถื่อนอยู่ลึกๆ นั้นนะ เป็นมหาอำนาจยิ่งกินใหญ่กินมาก กินไม่หยุดไม่ถอย

บ้านใดเมืองใดเขามีสมบัติประจำชาติของเขา ก็ด้อมเข้าไปหาจับพิรุณเขา หาเรื่องใส่เขาเรื่องนั้นเรื่องนี้ ว่าผิดอันนั้นผิดอันนี้ ความจริงมันจะไปกินตับเขา มีแต่อย่างนี้ละมากเวลานี้ โลกไม่ร้อนได้ยังงี้ก็เรื่องให้ร้อนมันมีอยู่นี้ สมบัติของเขาเขาก็รักก็สงวน ในประเทศเขาก็เป็นหัวใจของเขา เขารักสงวน แล้วไปบีบไปบังคับไปกลืนของเขาทำไม เขามากสิ้นเราเป็นยังงี้บ้าง เอามาพิจารณาซิ ถ้าเป็นธรรมย้อนหลังเข้ามา เขามากสิ้นเราแบบนี้จะให้เขากินไหม ไม่ให้เขากิน เราจะไปกลืนเขาทำไม นั่นก็เท่านั้น เอ้า ตาย ตาย กรรมไม่กระทบกระเทือนแก่ผู้ใด ตายเป็นสุข ตายดี ตายด้วยความกระทบกระเทือนผู้อื่นไม่ดีเลย ต้องแยกกันอย่างนั้นซิ นี่เรื่องธรรม

เวลานี้ธรรมไม่ได้มีในโลกนะ มีแต่เรื่องฟืนเรื่องไฟเผาโลกมันถึงร้อนเต็มบ้านเต็มเมือง เราเป็นชาวพุทธขอให้ธรรมเข้ามาระงับดับเรา ไม่ได้ที่ไหนก็ดับตัวของเราก็พอ สงบร่มเย็นนะ วันหนึ่งๆ คิด ในครอบครัวเหี้ยมเรื้อนรับผิดชอบกันหมดทั้งครอบครัว หัวหน้าครอบครัวคือพ่อกับแม่ ปฏิบัติตนให้ดี มีหน้าที่การงานความประพฤติต่างๆ ให้เป็นคนดีตัวอย่างแก่เด็กเล็กเด็กน้อยและแก่กันและกัน ระหว่างสามีภรรยา อย่าให้ระแคะระคายซึ่งกันและกัน เฉพาะอย่างยิ่ง กาเมสุ มิจฉาจาร อันนี้เป็นความรุนแรงมากที่สุด ไม่มีอะไรรุนแรงยิ่งกว่านี้ พระพุทธเจ้าจึงบัญญัติลงในข้อนี้ปึงเลยเทียว นี่เป็นข้อบังคับ

กิเลสตัณหาถ้าไม่เอาศีลข้อนี้มาบังคับแล้ว โลกนี้เป็นไฟ ผัวเมียอยู่กันไม่ได้ อย่างน้อยร้าวราน มากกว่านั้นแตกจากกันได้ เพราะธรรมชาตินี้สัตว์โลกทั้งหลายมีความรัก ความสงวนความหึงหวงมากที่สุด คือตัวนี้เอง ให้พากันจำเอาเสียถ้ายังจำไม่ได้ ตัวนี้เป็นตัวหึงหวงมาก รักมาก สงวนมาก จดจ้องมากที่สุด พออะไรมากระเทือนนิดหนึ่งๆ จะเป็นไฟขึ้นมาทันทีเพราะมันจ่ออยู่แล้ว ต่างฝ่ายต่างจ่ออยู่แล้ว ถ้าต่างฝ่ายต่างมีธรรม ต่างฝ่ายต่างก็สงบร่มเย็นๆ ไม่ระเวียงระแวงซึ่งกันและกัน เป็นสุขแล้วนี่ ทีนี้เวลามีลูกเต้าหลานเหลนขึ้นมา เขาก็เอาพ่อเอาแม่เป็นตัวอย่างอันดีงาม เป็นศีลเป็นธรรมไม่ลุกลาม โลกก็สงบร่มเย็น ตัวนี้ตัวสำคัญมากนะ ตัวกามราคะกามกิเลส ตัวรุนแรงมาก รักมากสงวนมาก หึง

หวงมาก แล้วก่อกรรมก่อเวรก่อได้มากที่สุดคือตัวนี้เอง กระทบ ผัวกับเมียยังฆ่ากันก็มี ทั้งๆ ที่รักกันมันก็ฆ่ากัน เพราะกิเลสตัดหาตัวนี้มันหนักกว่านั้นอีกกว่าที่มีอยู่นั้น มันฆ่ากัน ก็ได้นะ

เพราะฉะนั้นจึงต้องมีธรรมภายในใจ ขอให้นำธรรมไประงับดับ จะให้สิ่งเหล่านี้ ระงับดับลงด้วยการคล้อยตามมันนี้เป็นไฟ เหมือนเอาเชื้อไฟใส่เข้าไปหาไฟ ไฟเข้าไปเท่าไร เปลวไฟมันจะจรดเมฆหนุนนะ ให้มันดับด้วยเชื้อไฟไม่มี ไฟต้องดับด้วยน้ำหรือถอยเชื้อออก กิเลสตัดหาตัวนี้มันรอหาเชื้อไฟอยู่เสมอ ถ้าเสริมมันป้อนขึ้นทันทีเลย ต้องระงับดับมัน เช่น อย่าง กาเมสุ มิจจาจาร ท่านให้ระงับดับให้อยู่ในความพอดี เขาก็มี เราก็มี เมื่อเป็นเช่นนั้น เขาก็มีขอบเขตเราก็มีขอบเขต เขามีผิวเรามีเมีย เป็นของใครของเรา ต่างอยู่ในขอบเขต เป็นธรรมล้วนๆ ประจำหัวใจแต่ละคนๆ มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน อยู่กันได้เป็นสุข อันนี้ สำคัญมากทีเดียว ในบรรดากิเลสทั้งหลาย กามกิเลสเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้สัตว์โลกให้ลุ่ม จม เพราะตัวนี้เอง พากันจำ เอาธรรมมาสอนนะ

ใครจะมีกิเลสเต็มหัวใจ ฟังเสียงธรรมไม่ผิด เพื่อนำมาแก้ไขเจ้าของ ตัวนี้ตัวรุนแรง เราชำระมันไม่ได้เด็ดขาดก็รักษาให้อยู่ในระดับพอดี อย่าให้มันเผาบ้านเผาเมืองเผา ครอบครัวเหย้าเรือน นั่นละเรียกว่ารักษาได้ด้วยศีล ศีลข้อนี้เป็นสำคัญมาก คนที่มีศีลข้อนี้ แล้วไปที่ไหนเย็นด้วยกันหมด ดังพระโสดาบันเรียกว่าศีล ๕ บริบูรณ์ เป็นศีลในหลัก ธรรมชาติ ตั้งแต่ปาณาถึงสุรา เป็นศีลในหลักธรรมชาติมาเอง สมุจเฉทวิริติ โผล่ขึ้นทันที เลยผูกขึ้นทันที ไม่ต้องไปรับที่ไหน เจตนาขาดไปเลยทีเดียว อย่างนางยักษิณีนั่น ก่อกรรม ก่อเวรกันมา พอสำเร็จพระโสดาบังเท่านั้นละ เป็นญาติเป็นมิตรกันทันทีกับแม่ใหม่แม่เก่า ก็เป็นอย่างนั้นละยกตัวอย่าง

นี่ละศีลธรรมถ่วงได้เข้าตรงไหน สิ่งที่เป็นภัยขาดสะบั้นไปทันที จึงให้พากันพิจารณา พิจารณา รักษาให้ดี เวลานี้โลกกำลังส่งเสริมอันนี้ให้รุนแรงมากที่สุดทีเดียว มันถึงได้ร้อนไปทุก หย่อมหญ้า นะ ถ้ามีธรรมเข้าไประงับดับมันนี้โลกจะสงบร่มเย็น เหมือนหนึ่งว่าเป็นโลกใหม่ ขึ้นมาจากโลกเก่า จากคนๆ เก่านั้นแหละ ให้เป็นคนดีคนดี ชุ่มเย็น ไว้วางใจกันได้ตายใจกันได้ ไปที่ไหนสนิทสนมกันไปได้เลย ด้วยความเป็นธรรมๆ กิเลสตัวนี้ก็ไม่ได้เข้าไปแฝงก็ไม่เอา ไฟเข้าไปแห่ละนะ ให้พากันจำเอา

เรื่องศีลธรรมจะไม่มีในโลกแล้วเวลานี้ เมืองไทยเราที่ว่าเป็นชาวพุทธ ก็จะไม่ทำอะไร เหลือแล้วเวลานี้ ตัวหลักของชาวพุทธเอง เช่นอย่างพระหัวโล้นๆ มันก็เป็นเปรตเป็นผีเป็น ยักษ์เป็นมารให้เห็นต่อต่อตา ทั้งเขาทั้งเราเป็นได้ทั้งเขาทั้งเราอยู่แล้วประจักษ์อยู่ที่นี่ กิเลส มันอายุใครเมื่อไร มันไม่ได้อายุ ไปบวชก็บวชละชิกิเลสมันไม่ได้บวช อุปัชฌาย์มาบวช กิเลสยังเป็นอุปัชฌาย์ในอุปัชฌาย์นั้นอีก อย่าว่าเป็นอุปัชฌาย์แก่ผู้บวชใหม่เลย มันยังมา

เป็นอุปชฌาย์ของอุปชฌาย์นั้นอีกกิเลสตัวนี้ มันหนาแน่นขนาดนั้นนะ ต้องเอาธรรมเข้าไปตี ให้มันแตกแตกกระจัดกระจายไปเลย เรื่องศีลเรื่องธรรมกิเลสกลัว ถ้าไม่ใช่ศีลธรรมกิเลส ไม่กลัว กิเลสกลัวธรรมเท่านั้น ท่านก็บอกไว้แล้วว่าท่านนั้น นอกนั้นไม่มีกิเลสจะกลัวอะไร ในโลกธาตุนี้ เป็นโลกของกิเลสทั้งหมด ธรรมเหนือกิเลสแล้วครอบได้ ชำระได้ชะล้างได้ ให้สะอาดได้ บริสุทธิ์ได้ นั่นธรรมถึงขั้นบริสุทธิ์ได้นะ

ถ้าไม่มีธรรมเสียอย่างเดียว เรื่อยๆเอาความหมายอะไรมๆ แล้งๆ มาอวดธรรม พระพุทธเจ้านะ ตายจมน้ำไปทั้งนั้นแหละ ไม่มีใครที่จะเจริญรุ่งเรืองด้วยความสำคัญมัน หมายตามอำนาจของกิเลสพาให้เป็นไป ไม่มีทาง ต้องเอาอำนาจของธรรมตีเข้าไปๆ มัน หากเป็นในตัวของเรา การอบรมสั่งสอนตัวเอง สอนที่แรกมันตื้อมันตัน ชัดเข้าไปๆ ตีเข้าไปต่อไปมันก็อ่อนๆ ต่อไปก็นิสัยของศีลของธรรมเข้าติดตัวติดกิจกรรมารยาท ทุกอย่าง ความประพฤติหน้าที่การงานติดไปหมด เป็นธรรมไปหมด ร่มเย็นๆ ได้ไม่ค่อยเสียและไม่เสียหาย ผู้มีธรรมเป็นอย่างนั้น ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัตินะ วันนี้ก็พูดเพียงเท่านั้นละ ไม่พูดมาก พูดพอสมควรพอกหมอกพอกหมอก

เบื้องต้นก็ขึ้นหยุดชดเชย วงราชการเราควรที่จะพิจารณาบ้าง ใ้อปิดชดเชยๆ นี้ หลวงตาบัวขอเผด็จเข้ามา จะว่าผิดเสียทีเดียวหลวงตาบัวไม่กล้า แต่มันระแคะระคายในหัวใจที่เราทรงธรรมมาเป็นเวลานาน อะไรที่เราปฏิบัติตามศีลตามธรรมไม่เคยผิดพลาด อันนี้วงราชการที่ว่าหยุดชดเชยๆ มันเป็นอย่างไง มันสะดุดใจอยู่เรื่อยๆ ควรจะพิจารณา หลวงตาบัว ผิดหรือหยุดชดเชยผิด เอาไปพิจารณาสักหน่อย ถ้าหากว่าหยุดชดเชยผิด มันเกิดเอารัดเอาเปรียบประชาชนมากเกินไปก็ให้ลดลงมา วันเสาร์วันอาทิตย์และวันราชการต่างๆ ที่เคยหยุดก็พอตัวแล้ว

ในวงราชการเรา นี้ เป็นวงที่ว่างงานมากกว่าใครทั้งนั้นแหละ หยุดราชการ เอ้า วันหนึ่งวันทำราชการ กับวันหยุดประเภทนั้นประเภทนี้ รวมทั้งหยุดชดเชยเข้าด้วยเป็นกี่วัน วันทำงานของวงราชการจริงๆ มีกี่วัน นี่เอารัดเอาเปรียบประชาชนมากเกินไป ที่มันเป็นมาแล้วก็ให้เป็นมาแล้วเสีย ใ้อที่จะมาเป็นใหม่ๆ เช่นหยุดชดเชยๆ นี้มันเกินไป ควรจะพินิจพิจารณา

ถ้าหากว่าหลวงตาบัวผิดก็สอนมา หลวงตาบัวพร้อมที่จะฟังเสมอ เวลานี้พูดด้วยเหตุด้วยผล โดยอรรถโดยธรรม เราแน่ใจว่าเป็นธรรมแล้ว ที่หยุดมาธรรมดาเป็นธรรมแล้ว ใ้อชดเชยชดเชยนี้มันมาทีหลัง มันมาแอบกินๆ ให้เป็นบ้าอำนาจไปอีก อยากหยุดก็ได้ๆ เพราะเราเป็นราชการ เป็นเจ้าอำนาจ อยากหยุดสักกี่วันก็ได้ มันก็ไปแบบนั้นเสีย ทีนี้เสียไปเรื่อยๆ นะ ว่าเสียบ้าง ธรรมเป็นธรรมเหนือโลก นำมาสอนโลกไม่ได้มีอย่างเธอ ต้องสอนโลกซิ เอาละที่นี้ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz